

Oglaši, pripisana itd.
tiskaju i računaju se na temelju
običnog ceničnika ili po dogovoru.

Novači za predobjavu, oglase itd.
šalju se naputnicom ili polož
nim pošt. štedionice u Beču
ili administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno oz
načiti ime, prezime i najbližu
polu-predvodniku.

Tko list na vrieme ne primi,
neka to javi odpravnici u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poštaria, ako se izrava
napravi „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 84749.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nosloga svoj pokvaru“. Namada poskrica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmptović i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Izlazi svakog utorka i petka

o podne.

Nestiskani dopisi se ne vraćaju,
ne podpisani netiskaju, a
nepravilni neprimaju.
Predplatni za poštarnicom stoji:
12 K u obče, } na godinu
8 K za seljače } ili K 8—, odn. K 3— na
pol godine.

Ivan carine više poštarna.
Plaća i stajala se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zato
stali 20 h. koli u Puli, toli
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalaze se
u „Tiskari J. Krmptović i dr.“
(Via Sissano), kamo neka se
naslovjuju sva pisma i pre
plate.

Mir sklopljen!

Dne 1. t. m. donio nam je iz Londona brzjav slediće vijesti, što su tamo stigle iz južne Afrike od vrhovnog zapovjednika engleske vojske lorda Kitchenera: „Zapisnik, koji sadržan uvjete za predaju Bura podpisan je još (dne 30. maja) posjeće podne u 5%, sati od svih burskih odaslanika, guvernera Milnera i mene.“

„Londonsko občinstvo primilo je vijest o sklopljenom miru u južnoj Africi s velikim odusjevljenjem. Pred gradskom vjećnicom „Mansion-house“ izviđen je bijeli oglas crvenim napisom, da je mir sklopljen. Gradski načelnik, Lord mayor došao je na balkon, odakle je progovorio občinstvu“.

„Svi rani listovi pozdravljaju sa zadovoljstvom sklopljeni mir. Mnogobrojno občinstvo obilazi klicuću ulicama. U svih crkvama zvonovi zvone.“

Mir je dakle konačno utvrdjen između junačkih Bura i Engleza na sveobuhvatno radost svega prosvjetljenog sveta, na zadovoljstvo čitavog čovječanstva.

Glavni promicatelj utvrdjenog mira bio je sam englezki kralj Edward VII. Za njega je bio poznato kako se je već davnio izrazio, da je njegova vruća želja da se utvrdi mir sa Buri i da bude vladao podpunim mir u prostranom njegovom kraljevstvu i carstvu onoga dana, kad se bude on imao okrunuti sjajnom krunom svojih slavnih đedova. Toj vrućoj želji kraljevoj nemoguće se oglušiti ni oni između engleskih ministara, koji su najtvrdokorne sagovarali — rat do kraja — ili posvemašnje uništenje mukotrpog stanovaštva dvaju južno-afričkih republika.

Nakon poslednje krvavе bitke, u kojoj bila je zarobljen englezki general Methuen, koga pustiše kasnije Buri velikodušno na slobodu, stalo se još živahnije raditi oko utvrdjenja mira između ratujućih naroda. Englezka posla jednoga od svojih ponajboljih državnika u južnu Afriku, da ugovara sa burskim vodjama. Ugovor je trajali su dulje vremena. U Pretoriji sastane se burski odaslanici sa englezkim zapovednicima, da utvrdiće uvjete mira. Sedne i s druge strane bilo je bez dvojbe vladati velikih potekloča, jer su Buri pravito zahtijevali državnu neodvisnost, dok su Englez trazili od njih bezuvjetno položenje oružja. Te potekloči su vladane su konačno častno po obje stranke.

Službeno proglašenje mira vršilo se u Londonu neobično svečanim načinom.

U englezkom parlamentu vladala je dne 2. o. m. takovo razpoloženje, kako se tamo vidja jedino u izvanrednih prigodah. Sva zastupnička mjesačna bijahu zaspunjeda. Na galerijah članovi diplomacije, državni odličnjaci i najvišnji građani. Ministri rata, kolonija i financija bijahu odusjevljeno pozdravljeni čim stupiše u dvoranu parlementa.

Za obaveštajno proglašenje mira, koji se sastaje od četiri članaka, i to:

Čl. I. Buri, koji se nalaze na bojištu, polazu odmah oružje te predaju sve to-

pove, ostalo oružje i ratno strelivo, koje posjeduju i koje se nalazi pod njihovim nadzorom. Oni odustaju od daljnog odporu proti vlasti kralja Edvarda VII., koga priznaju svojim zakonitim vladarom.

Čl. II. Svi Buri, koji se nalaze na bojištu izvan granica Transvaala i kolonije Oranje, kao što i svi ratni zarobljenici, koji se nalaze sada izvan južne Afrike, budu li izjavili, da primaju uvjete podanika kralja Edvarda, biti će dovezeni u domovinu odmah čim se pronadje i osigure sredstva za prenos i za prehranu.

Čl. III. Buri, koji se predaju i koji se povrate u domovinu, neće biti liseni ni osobne slobode ni njihovog vlastištva.

Čl. IV. Proti Buru, koji se predaju i koji se vrati u domovinu, neće se postupati ni civilnim sudbenim putem za djela, koja stope u savezu sa ratom. Ova se u ostalom kleuze ne pretreže na nekoja djela, protivna običajem rata, radi kojih će se postupati pred vojnim sudjelom, bude li to potrebito i uspešno za pravosudnu upravu.

Puške moći će posjedovati u Transvaalu i u koloniji Oranje one osobe, koje ih budu trebale za svoju sigurnost, samoako dobiju za to zakonitu dozvolu. Vojna uprava biti će zamjenjena čim prije bude moguće civilnom upravom; čim bude prije moguće uvesti će se institucija zastupstava, koja će pripraviti zemlju u autonomnu upravu.

Za troškove rata neće se upeljati posebni porez zemljarine u Transvaalu i u koloniji Oranje. Čim bude stanje dopušto, imenovati će se u svakom kotaru odbor, kojemu će predsjedati jedan činovnik, i u kojem će biti zastupani stavnici kotara; zadača ovomu odboru biti će ta, da pomogne Buru stupiti u posjed njihovog vlastištva i da proškrbi za branu, stan, sjeme i za druge potrebiti im stvari i da uzmognu vršiti redovito zanimanje oni, koji si nebi mogli sami to priskrbiti.

Englezka će vlast dati na razpolaganje tim odborom 3.000.000 sterlina, te će dozvoliti, da sve izdane zadužnice po lag zakona I. od godine 1900. u južnoj Africi, kao što i u dokaznicu o primitku, izdane od časnika ili inače po višoj zapovjedi, budu predane pravnomu odboru, koju će vlast imenovati.

Ovo su poglavite točke ugovora, sklopljenog između odaslanika burskih vojskovođa i između zastupnika engleske vlade.

Na ostale potankosti utvrdjenog mira vratili se prvi zgodom, a ovdje spominjemo jošte, da je kralj Edvard izdao proglašenje na englezki narod, u kojem kaže među ostalim, da ga je vist o prekinutu neprijateljstvu veoma zadovoljila i da se on čvrsto nuda, da će se de mala uzpostaviti blagostanje u onih dva novih

država. On se nadalje nadja takodjer, da će biti lepotom sloganom između obiju naroda, zajedničko njihovo djelo, upravljeno k pridignuću dvaju država k novom procvatu, najboljim uspjehom okrujenjeno.

Resolucije

Što jih je poslavio zastupnik Vjekoslav Spinčić kod razprave proračuna ministarstva pravosudja dne 22. maja 1902.

Donašamo eto u cijelosti resolucije, što jih je postavio zastupnik Spinčić kod ovogodišnjega proračuna ministarstva pravosudja. U stenografskom protokolu tiskane su samo resolucije, bez obrzoženja, koje je njekim predstavljeno. Svakako će odnosni izvjestitelj u proračunskom odboru, komu su resolucije izvršene, dobiti takodjer obrzoženja. Mi jih donašamo u cijelosti, kako smo jih dobrotom gospodina zastupnika dobili. On jih je sastavio, kako je sam rekao, po raznih već prvanih godina po dru. Laginja i njemu postavljenih resolucijah i interpelacijah. Smatrao je potrebitim obnoviti jih, da ne prodju u zaborav, pošto se već pet godina nije razpravljao proračun. Njike je popuni, a njeke i na novo postavio. U svih skupa sadržano je tako rekuć sve, što imademo po zakonih i naredbah pravo zahtijevati od sudbene uprave.

Za porabu hrvatskoga i slovenskoga jezika kod c. kr. sudova u Istri i Trstu.

Pošto je poraba slovenskoga i hrvatskoga jezika, kao pokrajinskih jezika, kod sudbenih oblasti u Trstu i Istri za cijeli obseg občenja sa strankama u civilnih i kaznenih načelno u zakonu pripoznata;

pošto pojedini činovnici čine slovenskim i hrvatskim strankom kod porabe njihovoga jezika potekoča, i jezik stranaka nerabe, kao što to među ostalim dokazuju slučajevi navedeni u interpelacijah Spinčić, odnosno Spindić, dr. Laginja i drugovi od 16. maja 1900., nadalje slučajevi navedeni u interpelacijah prvoimenovanoga i drugova od 25. novembra 1901. i 28. aprila 1902., i pošto se s rečenimi strankama u istinu takodjer samo talijanskog jeziku, eventualno pemoču tužbe, uređuje i razpravlja, kao što je to pobliže očrtano u interpelaciji Spinčić i drugova od 26. marča 1901.;

pošto se još uvjet namještja sudbene i kancelarijske činovnike, koji nepoznaju jezik pučanstva;

i posto je i takovih činovnika, koji u svojih molbah za namještaj tvrde da znaju slovenski odnosno hrvatski jezik, pak ga u praksi nerabe, bud da ga nezna bud neće da ga znaju;

poziva se c. kr. vlastu:

1. bud da se kod sastava godišnjih listina porotnika kod sudbenih dvorova u Trstu i Rovinju uzme nuždan obzir na znanje slovenskoga odnosno hrvatskoga jezika sa strane osobe, koje su inače sposobne za tu službu;

2. bud da u promjenu zakona 23. maja 1873. D. Z. L. br. 121., sastav pojedini činovnici kod sudbenih dvorova po narodnosti uzslidi.

Za slovenske odnosno hrvatske napise i pečate kod sudbenih uredu u Trstu i Istri.

Poziva se c. kr. vlastu, da u svrhu provedenja jezikovne ravnnoprovnosti i čuvanja državne autoritete, dade: 1. postaviti čim prije uz talijanske takodjer slovenske odnosno hrvatske napise na sudbenih uredu u Trstu i Istri svuda tamo gdje jih još nije; 2. providiti službenе pečate svih sudova tih dviju krunovina takodjer sa napisima u slovenskom odnosno hrvatskom jeziku.

Za prenos okružnoga suda iz Rovinja u Pulu.

Poziva se c. kr. vlastu, da pitanje prenosa c. kr. okružnoga suda iz Rovinja u Pulu, već prije više godina potaknuto i razpravljeno, ugodno i primjereno sveznim zahtjevom rieši.

Za ustanovljenje okružnoga suda u Voloskom-Opatiji.

Obzirom na preveliku udaljenost sudbenih kotara (celoga Voloskoga i diela Podgradskoga), političkih kotara Volosko i Lošinj, koli od Trsta toli do Rovinja; na potekočke odnosne potovanja; i s tim sdržene troškove i gubitak vremena;

obzirom na to, da imadu ti kotari pokazuje "sajno, da je većina stanovnika istre hrvatska, odnosno slovenska, i da ta pričelo dobre sveze medju sobom, i da ih još bolje mogli imati, i hoće ih stalno može po malo takodjer imati, te da bi se možda u njihovu skupinu moglo pridružiti takodjer sudbeni kotar Labinat; i obzirom na to da je Volosko-Opatija

zgodno srediste za spomenute kotare, poziva se c. kr. vlada, da čim prije uzme u razgradu pitanje ustanovljenja c. kr. okružnog sudista u Voloskom-Opatiji, i ako je ikako moguće, povoljno prema potrebama.

Za kotarske sudove u Dolini, Kanfanaru i Kastvu.

Poziva se c. kr. vlada, da čim najprije temeljito izpiši, i ako je ikako moguće, u obzir uzme već prije vise godina podnesene joj i utemeljene želje za ustanovljenje novih kotarskih sudova u Dolini, kotar Kopar, u Kanfanaru, kotar Pula, i u Kastvu, kotar Volosko.

Za sudbene dane u Lanisču, Žmiju i Boljunu.

Poziva se c. kr. vlada, da u mjestih preveć odaljenih od odnosnih kotarskih sudova, naime u Lanisču, Žmiju i Boljunu, kao takodjer u Kanfanaru dok bi se tamo možda ustanovio kotarski sud, dade obdržavati svaku toliko sudbene dane, po odnosnom sudbenom osobljiju poznavajućem jezik pučanstva, za stanovnike rečenih i blizih njim mesta, i to takodjer radi njihova siromaštva.

Radi imenovanja c. kr. bilježnika i napisa na njihovih pečatih.

Poziva se c. kr. vlada, da bilježničtvu ili notariatu u Trstu i u Istri primjereno potrebam pučanstva tako uredi, da sva sadanja mesta kad bi imala biti popunjena, i ona koja bi se možda na novo ustanovila, podijeljuje samo takovim molićem, koji bez svake dvojbe dokazu, da su sposobni sastavljati spise takodjer u slovenskom odnosno hrvatskom jeziku, i da se službeni pečati c. kr. bilježnika ili notara prema § 13. bilježničkoga reda provide takodjer sa napisu u slovenskom odnosno hrvatskom jeziku, kao zemaljskom u spomenutih krunovinah.

Glavna skupština

zemaljskoga kulturnoga vijeća za Istru, obdržavana dne 18. aprila 1902.

(Nastavak)

Proti takvim lažnjivim tužbama i tvrđenjima, učinjenim takvimi izrazi od predsjednika zemaljskog gospodarskog vijeća, podpisani u ime zadružnih i pučanstva, koje zastupaju, prosređuju odlučno te je odbijajući jer:

1. Nije istina, i nezemeljita je tvrdnja predsjednika, da nije nikada nitko u Po-reču skusio grožnja, uvršteni niti najmanjeg smetnja, posto je poznato cijeloj Au-striji, izuzam predsjedniku gospodarskog vijeća za Istru da:

a) se je godine 1895. za saborskog zasjedanja mnogobrojna svjelina porečka sakupila na vratištu gospodara, u kojoj su blagovali zastupnici hrvatski i slovenski, te ih je grdila najprostrijim načinom tako, da bijahu u pogibelji života, a da nije posređovalo ni redarstvo ni občinsku strazu;

b) godine 1896. isto za saborskog zasjedanja moralno je oružničtvu pristali svuda hrvatske i slovenske zastupnike, jer im nebijaju u Poreču siguran život;

c) godine 1897. savjetovao je vladin zastupnik na saboru, Fabiani, nekolicini zastupnika, nalazećih se u Poreču, da jave ostalim neprisutnim neka nedodju, natuknuo im ujedno, da se odalje i oni čim prije, jer da on nemože jamčiti za njihovu sigurnost.

2. Nije istina, i samo predsjednik dr. M. Campitelli sa svojimi pristasami tvrdi, da poznaje i da govori talijanskim jezikom pučanstvo cijele Istre. Službena statistika

većina nezna većinom talijanski. Treba je osobite drzivočiti ako se hoće uzvrditi, da predsjednik, koji su podpisali poručenju izjavu, nepoznaju drugi jezik do talijanskog.

3. Dužnost je sveta predsjednika gospodarskih zadruža odabranih i izabranih od hrvatskoga i slovenskoga pučanstva, da će služe i branje svuda svojim materijalnim jezikom, napose pak u sastancima gospodarskoga vijeća u čijem kružu zastupaju ono pučanstvo.

Koji poznava osobno predsjednike gospodarskih zadruža hrvatskih i slovenskih, neće stalno uzvrditi, da si nezmijui k nekim probitke i napredak gospodarstva u njihovih krajevih.

Stoji dakle, da ako i neuslijedjuju kod sastanaka, oni neštečuju nimalo probitke, napredak gospodarstva i blagostanje po-ljodjelaca njihovih kotara.

Svakomu je pak poznato, da je većina vijeća skloni talijanskoj stranci i da se stvara načelno zaključke na štetu pučanstva hrvatskoga i slovenskoga — da li su ili nisu prisutni predsjednici hrvatskih i slovenskih zadruža.

Obzirom na sve ovo, što bješe do sada rečeno, podpisani odbijaju sve laži i tužbe predsjednika vijeća, koje, mjesto da se tice predsjednika hrvatskih i slovenskih zadruža, padaju na samo gospodarsko vijeće. — Slijede podpisi.

Predsjednik očituje, da se ga netiče te osvade i da će imati c. kr. vladin komesar Fabiani, da posvjedoči istinitost gornjih tvrdnja.

Vladin odaslanik prihvataje, da su predsjednici zadružnih, podpisani na prvom podnesku, poslali jednak podnesak i vladu zamoliv, da se to prihvati gospodarskom vijeću, što on ovim čini. Član Callegari zahvaljuje se predsjedniku na obrani po-rečkog građanstva, koje je toli prosvjetljeno(!?), da znade štovali tudjincu, kajemu nebi ni vlasom zaokrenulo(!?).

Obračun za god. 1901.

Predsjednik pročita podrobno obračun za god. 1901 te razjašnjuje pojedine stavke.

Član Fragiacomo tuži se na vladu, koja da skrvari sa Istrom te žali, što je ministarstvo poljodjelstva pružilo manju podršku no što bješe zamoljena. Na to način pokazuje vlasta, da doje milostinju, nipošto pak da podupre potrebita poduzeća za razvoj gospodarstva u našoj pokrajini. Govornik navadja kao primjer Trentin, čije je zemaljsko gospodarsko vijeće proračunalo troškove na 82.000 K. iz crnarske zaklade za tekucu godinu, dokim je Istra osamljena i zaboravljena od vlaste.

I staro gospodarsko društvo u Gorici može dosta dobra učiniti, jer je i nedavno dobilo podršku od 30.000 K.

Istri pruža vlasta podršku po svojoj uvidljivosti, neobaziranju se na gospodarsko vijeće, koje bi moglo te podpore pravedno(!?) podijeliti. On žali radi takvog postupanja i odobrava pritužbu gospodarskog vijeća na ministarstvo poljodjelstva. Iz izvještaja doznaće, da zadruge u Krtku i u Dolini neodgovaraju vijeću, te pitu, zašto se proti njim nepoduzmu potrebite mјere od pozvanih oblasti. Govornik neupravlja ove pritužbe c. kr. na-mjestniku u Trstu ili njegovim činovnikom, već oblastim u Beču, od kojih sve odvise. Obzirom na takovo postupanje občinstvo mora doći do žalostnog zaključaka: govori se naime, da su u Beču zadovoljni posto su politički upropastili pokrajinu, da ju i gospodarski upropaste. Vladin odaslanik prosređuje proti ovoj tvrdnji te misli, da je vlasta mnogo učinila za Istru.

Na to je odobren obračun za g. 1901.

(Dalo slijedi)

Iz carevinskog vijeća.

Ber. 4. juna 1902.

Parlamentarni kolodž se svaki čas mijenja. Javilo se, da će se danas za ljetno doba sjednice zaključiti. Promjenjivo se je i to. Na svrdu sjednice rekao je predsjednik, da će budući sjednicu nazvati posmenim putem. Od sutra napred sjednici će de-legacije, dok svrde svoj posao. Kad svrde, dan se stalno, da će se obdržavati opet sjednice zastupničke, pak konacno i gospodske kute.

Cesi su prekrizali račune vlasti i predsjedničtvu. Predsjedničtvu sporazumno s vlastom bilo je postavilo kao prvu točku dnevnoga reda od prekucje: porez na željeznične vozne karte. Reklone, da treba novoga poreza za moći ukinuti mitsice i za poboljšati mirovine njihim činovnikom, kao i za obiskuju sirotom. Cesi nisu načelno proti tomu. Al oni vele, da može vlasta od ostanaka u državnih blagajnah pokriti odnosne troškove, a inate da nije za silu da se onaj porez baš sad uvede. U glavnom su se Cesi uzprivili za to, da pokazu vlasti i svakomu, da oni još nisu zaboravili na uređenje jezika, u uređili českih zemalja.

Nemir u Lavovu.

Ponedjeljak oko počno bilo je krvavih prizora u Lavovu. (Vidi posebnu viest. Ur.) Socijalni demokrati, doznav o tom brzo javno, odmah u ponedjeljak su postavili prešan predlog radi tih dogodjaja i pri tom oštro govorili. Ministar-predsjednik je rekao, da još nije dovoljno obavijesten. Jučer u utorku izvestio je, koliko je znao. Socijalni demokrati su zahtjevali razpravu vrhu njegova izvještaja, al ta nebjije prihvaćena. Za to su danas opet postavili prešan predlog, da mogu kazati, da nije onako, kako ministar-predsjednik izvješćuje. Stvar još nije gotova u parlamentu.

Za stanove radnika.

Prihvatali se je zakonska osnova, po kojoj će se dati pogodnosti za one, koji budu gradili čiste, zdrave i jeftine kuće, odnosno stanove za radnike.

I opet za radnike.

Počela se je razpravljati zakonska osnova za to, da se uredi odnošaje radnika kod gradjenja željeznica. — Zast. Spinčić interpeloval je ministra-predsjednika kao upravitelja ministarstva unutarnjih poslova, da li je voljan na novo dati izpitati slučaj radnika J. B. obzirom na njegovu radničku rentu iz osiguravajućega zavoda za nezgode radnika kod željeznica. To pitanje postavljeno je s razloga, što je razsudba u tom slučaju osnovana na netemeljnih navodih.

Za odskodjene u občini Bašćanskoj.

Velikom burom i izvanrednom stupeni bili su koncem aprila uništeni skoro svi usjevi u trih poreznih občinah mjesnine občine Bašćanske. Uslijed posredovanja, tamošnjega občinskog glavarstva postavio je zast. Spinčić sa drugovima prešan predlog za podršu oštećenim.

U piti „umjerene“ Talijana. Benati interpelirao je proslih dana radi toga što da se u raspisu natječaja za učitelja u Osoru zahtjeva takodjer po-znanje hrvatskoga jezika. Radi njemackoga nije interpelovalo. S naše strane moglo bi se interpelovalo, zašto se zahtjeva u Osoru po-znanje talijanskoga jezika, zašto tamo nije hrvatska škola, najme škola sa onim naukovnim jezikom koj narod govori.

Bartoli je interpelovalo, kako je vlasta mogla obustaviti zaključak občinskoga za-stupnika u Malom Lošinju, kojim se pro-sjeduje proti odlukam sinoda Krčkoga. Tu interpelaciju podpisali su i talijanski konzervativni svećenici. A Šta naši Lošinjani rade? Neće li se i oni proti kamori oglasiti onako u. pr. kako su se oglasili naši Cresani proti tamošnjoj ka-moriji?

Gledi verifikaciju izbora istarskih.

Nas jedan zastupnik piše je prije nekoliko vremena predsjedniku verifikacijskoga odbora, što je sa verifikacijom izbora Benita i Rizza? Predsjednik mu nije znao, odmah što reći, ali mu je pak iz nekoliko dana odgovorio. Rekao je da je pitao referenta Plantina i Bartoli. Plantin da je rekao, da je konacno, poslije velikoga truda, uz velik materijal, mogao svršiti svoj izvještaj. Bartoli pak da je rekao, da nije imao vremena, nek oprosti, da će sada izvještati dat. Dakle sad već godinu i pet mjeseci nije Bartoli vredan dati izvještaj o izboru Rizza. Tu nije ni mnogo spisa, ni mnogo utoka. Tu se može stvar zgotoviti u najdalje tjedan dana: A Bartoli-treba godinu i pet mjeseci. Dajte, dajte, gospodine Bartoli pozvite se, pak dokazite, kako je „zakonito“ izabran vaš drug Rizza. Inače će svatko morati misliti, da vi zato neizvješćujete, jer je Rizza izabran nezakonito. Inače će svatko morati misliti, da ste samo za to htjeli imati referat o tom izboru, jer ste htjeli da nedodju na svjetlo nezakonitosti, koje su se kod toga izbora dogodile. Kod posljednjih ljudi neradi se tako, gospodine Bartoli i Rizza!

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru.

Franina i Jurida.

Fr. Povejini Jurid, kako je za onu ovcu kod Buzeta.

Jur. Dragi moji Frane, ja neznam, nego kako ljudi govore, da je bilo tako: Neki Fabijantić iz Buzeta, da je imao jednu ovcu, koja negdje februara mjeseca, da mu se je putem prama domi hodoč vozom odaleta od voza i zgubila. Ovca da je došla do Kapicev Kortine, koju da su tamo zapri. Da je Fabijantić da javiti u crkvi aki bi koji ovcu našao; ali da nije htio nijedan naznatiti, da se je ovca našla. Pripovedaju, da je Kapicev sin dao ovci rogove prerezati, valja da bude lepša ili da se ju ne pozna. Ovca je storila i janje poli Kapića; nego pred mesec dan, da je neki Ćić koji je Fabijantiću ovcu prodao, vidio onu ovcu i ju poznao, te pripovedao Fabijantiću, i tako da se je ovca i janje našla.

Cudno se svjeti vidi, toliko vremena držati ovcu bez naznatiti kojoj oblasti, a valjda bi ostala do života na Kapicev Kortini, ako ju nebi Ćić poznao.

Fr. Kako bi bilo prošlo ako bi tako jedan Ćić ovcu pridržao toliko vremena prez javiti nikomu?

Jur. Bogme bi rekli da ju je ukrao, pak li ga stavili u pržun, zato imas pravo Frana da si kuriož, tim sam i ja zaintezljam, kako je u istinu stvar se dogodila, i čemo biti obavđa za-dovoljni i zahvalni žandarmjeriji, ako putem makar „Naše Sloge“ na obavjeti točno o stvari, i čemo reć ljudem, da ne mormoraju, ako nije tako istina.

Fr. Bravo, to i ja želim!

Fr. Tako su dali mačji župani komunski petati.

Jur. Vej si ih zlodjej.

Fr. Ma ter da su paliju zgubili.

Jur. Namor su, ma sejeno će njim još dati njih abukat rog za svetu.

Fr. Onda bi jih moralno privrežat za jasla i hiti pest travi.

Pogled po Primorju.

Puljski kotar:

Krizmarje zidara u Puli. Pred nekoliko mjeseci pogodile se zidarski pomoćnici sa gospodari gledе poboljšice plaće. Te pogodbe države se nekoji poduzinici kratko vremena. Među poslednjimi jeste i onaj koji zida pokriveni trg na trgu Verdi (ex Opassischi). Taj gospodin ukazatio je neki doplatak zidarom i radi toga ustavio posao svu u njegovom području radeci zidari. K uticju se pridružise koli zidari toli klesari i ostalih poduzetnika bez obzira na to, da li su bili ili ne okrenjeni u svojim pravima tako, da danas krazmarje svi zidari i klesari u Puli. Politika oblasti trudi se, da se postigne sporazumljenje, nu, dok ovo pišemo, do tajkoga nije jošte došlo.

Orangutan. Nemojte misliti, postovani čitaci, da se to blago nalazi u Puli, možda na uredničtvu lista „Il Proletario“: ta slovački Madjaro-Talijan Domokos nije baš sličan orangutanu, kao ni sliča Čočota, što ovamo dolazi na svojim bragocima. Nego ipak „Il Proletario“ imade prvi i jedini čast, da je u Istri odkrio te četveroručne životinje: nazvao je naime tim naslovom krstenu čeljad, ni krive ni dužne Macedonce, koji su pod komandom dosli raditi na Staliji. To je valjda nova nauka puljskih socijalista, da onako prostački i nečovječno vrijeđaju ljudje, koji idu trbuhom za krohom i kojih naravnovi obrazci pokazuju samo patnje i nevolje štono ih biju. Jađnih li naših radnika u Puli, komu su došli u ruke!

Nasi ljudi iz seća na Puljskini tuže nam se na odnošao, koji vladaju na ovdejšnjem sudu u pogledu občine, sudaca sa strankama. Pred malo vremena tužile su nam se njake Premanturke, da su imale posla kod puljskoga sudca, a taj da nerazumni niti rieči hrvatski pa se mora uteti tumaćenje kojeg sudbenog služe ili dnevničara. Istotako su nam se potužili njeki Ližnjanci, da ih sudac na kaznenoj razpravi nije razumio te je morao prizvati tumaćenja.

Ovakvim nepodobstipam netreba komentara; ali pozivimo višu oblast, da tomu priskoti, jer nije pravo da nam u našoj kući sude ljudi koji nas nerazumiju. Čest i postenje mladoj gospodi sudčica; ali i oni sami će u sebi priznati, da to ne ide tako napisred.

Ta, za milog Boga, već car Franjo I. naredjivase odlukama iz god. 1818 i 1827, da ne smiju biti namještene činovnici, koji nepoznavaju zemaljski jezik, a prvi istarski sabor i razrioči vlasti u želju, da bi u njempi činovnici u Istri imali poznatvi ova zemaljska jezika.

Iz Altare nam javlja prijatelj, da se je tamo ove godine posjeklo sumu občinsku „Lužan“, a to pod upravom puljske podeštarije. Tu sumu se sjedje svakih 7-8 godina, ali do sada nije se znalo, što daje ni što nosi u občinsku kasu Altarsku. Ove godine se je htjelo s računima na vidjelo i komisario forestal Rocina, ex-tajnik i ex-Hrvat, javio je u Truhilju (u kojem inače piše i znanstvene članke „sulla planifica“), da je na dva puta izvadenjeno 1249 paši drvi. Ali Valturci su našli, da je moralo biti toga mnogo više, barem još 250 paši, a to bi bilo preko jedne tisuće kruna. Olu, koja je to igra?

Rodpora Marčani. Upravnemu vjeću u Marčani osigurana bijaše iz zemaljske zakladne podporu od 1000 kruna za dogradnju ceste napram Mandaliuskoj dolini. Podporu će dobiti pošto se bude zemaljski mjernik osvjeđio, da je posve u redu dogradjena ona cesta.

Iz Filippštine nam pišu: Slavnomu občinstvu se daje na znanje, da će biti ljetosnji Vidov-samanj blizu sela Divišići u ponедeljak — prvi dan — pred Vidovom, t. j. na 9. junija-pomajća, što se p. n. občinstvu daje ovim na znanje.

Pazinski kotar:

Občinsko glavarstvo u Pazinu razpisuje mjesto prvog občinskog ličnika i mjesto kanceliste. Upozorujemo na dotične objave, koje donašamo na drugom kraju lista.

Iz Karpana nam pišu: Ravnateljstvo rudočopova, uvažujući valjda svoju krivnju, dozvolilo je 6000 kruna za podporu radnika, koji su u poslani u rudočopu.

Porečki kotar:

Zemaljska podpora. Zemaljski odbor u Poreču osigurao je občini Motovun podporu iz zemaljske blagajne u iznosu od 1000 kruna za gradnju ceste Sv. Ivan Šterna-Motovun; podporu će dobiti na dva put, polovicu kad bude pol radnoj godovo, a drugu polovicu po dovršenoj radnji.

Odbijena molba. Občinsko glavarstvo u Vrsaru zamolio je zemaljski odbor u Poreču za potvrdu zaključka občinskog zastupstva, kojim se je glavarstvo opuno moglo, da sklopi zajam od 14.000 kruna za gradnju pučke škole u Sv. Lovreču Pazenatičkom.

Iz Motovunske občine pišu nam: U Vašem cjenjenom listu preporučate punim pravom, da se svu sluzbnu zigicu naše plemenite „Družbe“. I te preporuke morao bi se držati svatko, koji znade koliko je već dobra učinila ta Družba našemu zapuštenom puku tužne naše Istre. Od trgovaca u Motovunu zahtijevali bismo bavala, da razprodaju noše žigice, ali imaju demokraticko pravo, da to zahtijevamo od naših trgovaca i u prodajah duhanu. U ovoj občini imade takovih prodaja, pak će se težko naći kod njih naših žigica. Imena tih prodaja, nećemo — sa sada spominjati, ali ako se ne poprava i ako ne naprave naših žigica, javili ćemo imena njihova putem Vašeg lista. Imade na žalost i naših svećenika, i crkavu, koje nerabe „Družbe“ žigice, se sada mora javno pokuditi. Taji nemaju biti nikakve izprike, da su možda draže ili lošije od drugih — jer god bi to i bilo, što nije — nebi se na takvu malenkost imao oštvali nitka, koji se ćuti i nazivlje rodoljubom. Naša kuće ni gospodske ni kmetske, naše crkve ni u gradu ni na selu nebi smije biti bez „Družbinih“ žigica, a onaj koji ih neće, neima prava nazivati se krasnim nazivom rodoljuba.

Iz Kaldira pišu nam: Ponajprije naša zahvala i naše priznanje južačkim našim Vabrežanom, koji nisu posli naši popu Fulinu, kao što mu hijasmo posli jedinom mi u Kaldiru. Mi smo ovde spokoja vjerovali svemu, kad što da je evanđelje ono, što nam je kazivao. Prepoznali smo ga, ali prekasno.

On nam je govorio na sv. oltaru, da oni svećenici, koji nerade kand i on, da nisu pravi svećenici. On da je dobio na log od prestižnog biskupa kao slo i ostal svećenici biskupije da se mora uvesti svuda latinski kod sv. obređa. Ostali svećenici nisu odmah poslušali, nu on je odmah prve nedjelje pjevac latinski Epik stolac i Evanđelje. On je rekao nadalje, da se ima pjevati ili moliti na procesijama pred Spasovo i na blagdan sv. Marka Iačinskog i da se ne smije ni litaniye pjevati hrvatski. Prve godine pjevalo se je latinski litaniye kod rečenih procesija, a druge odmah hrvatski. Dakle drugo godine nije više vredio biskupov nalog ili se je možda

pokao g. Fulin, što je puku naškodio, pak se je vratio na starinu. Da mu je biskup dao onaj nalog prve godine, on bi se ga bio stalno i druge držao. Radi toga su mnogi držali i drže danas, da je ono sam izmislio i da nije bio dobio naloga, da onako postupa. Dne 3. maja bila je po starom običaju procesija oko naše podobtine. Po staroj navadi imala se procesija zaustaviti u selu Bertosići jedno polata, da se okrije svećenik i muževi pjevači kod našega Antuna Bertoša. Nuove godine čekali su budava na okrijeu, jer je kazao Bertoša, da ako je imao g. Fulin pravo okrijuti našu starinsku crkvenu prava, da je imao on još veće pravo ukinuti starinski običaj, na koji nije bio ničim obvezan. Saznav za tu odluku našeg Bertoše, ostao je Fulin pred vratima njegove kuće zasramljen. Nu on toga nije Bertoš zahtijevao te je ovaj morao u Motovun, gdje je zamolio kanonika Ventina, da bi dopustio, da bi njega i njegovu obitelj u buduću služio g. Grunt iz Novakih. Tako se je i dogodilo, te je g. Grunt služio obitelj g. Bertoše preko godinu dana. G. Fulin nebjijaše pravo, što je izgubio jednu dobru ovcu, pak je nastao, da se opet prikupi g. Bertoš, ali mu nije uspjelo. On se je nekom prilikom narugao jednomu našemu čovjeku, da imamo u Kaiduru popa, koji da ima metar dugu krunicu. Mjesto da ga je kao pravi svećenik radi njegove pobožnosti povoljan, on ga je htio izvrati rugiju. Mi pušljamo talijanskim svećenikom ove biskupije neka sude sami jeli to svećeničko postupanje.

Koparski kotar:

Občinski izbori u Miljama. Prošlog mjeseca bijahu izložene izborne liste za izbor zastupstva u občini Milje. Protiv tim listom bijaše podnešeno 268 reklamacija, većinom od Slovenaca iz pojedinosti porečnih občina. Odbor za rješenje tih reklamacija sastao se je prošloga čedna te je prihvatio od predloženih mu reklama 173, dočim ih je 95 odio. Našim svjetnjim rodoljubom u onoj občini preporučamo, da neostanu kod prvog koraka, da se sada pobrinu i za to, da svu našu občinari pristupe k izboru i da dodje u novo občinsko zastupstvo što više naših posteni i neodvisnih muševa.

Voloski kotar:

Krstić u zatvoru. Iz Voloskoga pišu nam 4. t. m.: Ako ikada, to se je ovaj put obišnjava poznata naša narodna, da Bog neplača svake subote. Ta subota, ili bolje rekuć crni petak nastupio je konačno i za zloglasnog Krstića, koji je sve do sada mislio, da će mu svaka lješo proći. Evo što je na stvari.

Kod Krstića, dotično kod tete Jambrožić u Matuljih, služili je dulje vremena neča mloda Slovenka, vrlo dobro, ali nečišćušno djevojčice. U onom selu kolao je već odavna glas, da je to djevojče u blagoslovjenom stanju, ili kako kod nas kaže, da je noseća. Taj glas bi reč da je sada mislio, da će mu svaka lješo proći. Evo što je na stvari.

Kod Krstića, dotično kod tete Jambrožić u Matuljih, služili je dulje vremena neča mloda Slovenka, vrlo dobro, ali nečišćušno djevojčice. U onom selu kolao je već odavna glas, da je to djevojče u blagoslovjenom stanju, ili kako kod nas kaže, da je noseća. Taj glas bi reč da je sada mislio, da će mu svaka lješo proći.

Nesvetnu služkinju vidjevalo se sve to manje, vani, te kažu, da se je nastojalo, svim sredstvima sakriti njezinu stramotu.

Na Tjelovo porodi nesvetno djevojče mužko dijeti bez pomoci babice i ličnika i bez znanja ikojeg od susjeda. Ali netko opazi i jak služkinju vani i opazi na njoj silnu propinjenju. Za tu promjenu doznačila je oružnička oblast u Voloskom, koja neči prijavu predpostavljenim oblastim.

U utorak poslije podne podala se sudbeno ličnička komisija na lice mjesata t. j. u Matulje u takozvanu Mačju kulu.

Taj započeo odmah iztragu, o kojoj se je doznao samo koješta.

Djevojče reč bi da je najprije tajilo, da je dalo život cijetu, a prižnjav kasnije, nehtjede kazati što se dogodilo s djetetom. Komisija pretraži svu kuću i sav svijet oko kuće — ali bez uspjeha. Ko je okolo kuće — ali bez uspjeha. Ko je način, ipak prizna, da se nalazi diete u zahodu.

Komisija pozove domaće radnike, koji razkopaju zahod, gdje blijaja nadu nevinu i nesretno dijetete, ali razkoma danas ili razsjećeno na komada. Komisiju ostala je na licu mjeseta od utorka u 6 sati po podne do sredje u jutro do 4 sata. Oko sakupljanja pojedini komada dijeteta izgubilo se mnogo vremena.

U sredju u jutro odnese komisija mrtve ostanke dijeteta na Volosko i oružnici odpratiše u zatvor nesretnu služkinju i zloglasnog Krstića. — Puštajući pravici, da ona izreće pravednu osudu nad krivcem ili nad krivicu, nemožemo od manje, a da nepožalimo duboko, što se je dogodio tako užasan i nečuven zločin među takošnjima našim dobrim pukom.

IZPRAŽNJENO MJESTO. Službeni list primorske vlade donaša raspis natječaja na jedno mjesto sudbenog poslužnika IV. razreda kod katarskog suda u Podgradu, sa godišnjom plaćom od 800 kruna, sa doplatkom od 160 kruna i sa službenim odjelom te pravom na promaknuće u III. odnosno u II. razred i sa dva petogodišnja doplatka, svaki od 100 kruna. Molbe za to mjesto valja odposlati c. k. zemaljskomu sudu u Trstu do 23. jula o. g. Od molitve zahtjeva se poznavanje u govoru i u pismu slovenskog i talijanskog jezika.

U poslu električne željeznicu Matulje—Opatija—Lovran. Zemaljski odbor u Poreču pozvao je občinsko glavarstvo u Veprincu, da predloži ponovno na razpravu občinskom zastupstvu pitanje, tičeće se protujamčevine, koju bi imala ona občina preuzeći ujedno sa občinama Volosko i Lovran za jednu trećinu troškova, koje bi imala nositi zemaljska zaklada za gradnju električne željeznice Matulje—Opatija—Lovran. Ujedno bijahu priobčeni gradjevnom poduzetničtvu Jakob Ludwig Münnz a Beču uvjeti, stavljeni od občinskih zastupstava u Voloskom i Lovranu, pod kojima bi prihvatali protu-jamčevinu na troškove, koje bi imala nositi zemaljska zaklada kod gradnje rečene željeznice.

Lošinjski kotar:

Talijanska spomenica. Osorskim spletkarom pošlo je za rukom sklonuli dobročudne stanovnike sela sv. Jakova, da podpišu nekakvu spomenicu, u kojoj da prosveđuju proti zaključku krčkog sinoda u pitaju glagolice i koju da odpremiše kongregaciju svetih obreda u Rimu.

Ova spomenica imala bi podkrijepli glasovitu spomenicu, što ju odposlaše talijanski Malog Lošinja, Osora i Cresu istog kongregacije i u istom poslu.

Budu li u Rimu više vjerovali odličnim crkvenim dostojanstvenikom, nego li talijanskim političkim agitatorom, tada će ova spomenice pustiti ono vrieme, koje su i naše.

Trst.

IMENOVANJE. Predsjedništvo prizvano suda u Trstu imenovalo je sudbenog vježbenika g. Fr. Vidmara u Trstu sudbenim prislušnikom.

Iz Trsta nam pišu 3. t. m.: Odayle Vas je netko izvestio o bolesti našega dra. Rybafa netočno, pak to želimo ovim izpraviti. Taj odlični slovenski rodoljub boluje već preko 20 dana, ali hvala Bogu bolest nebjijaše pogibeljna. On ne holuje na upali pluća već na bronchiolnom kataru. Bolest je okrenula odlučno na bolje, te se čvrsto nadamo, da će nas obće ljubljeni rodoljub što prije zapustiti krevet.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila i Metoda u Trstu pripređuje u nedjelju 8. o. m. i sv. Ivanu vratnu zabavu sa pjevanjem, glazbom, šaljivom igrom itd.

Razne vesti.

Diamantni doktorski jubilej biskupa Strossmayera. Biskup Strossmayer proslavit će 5. augusta o. g. svoj diamantni doktorski jubilej. Biskup Strossmayer pro-

noviran je na čast doktora teologije na bečkom sveučilištu 5. agusta 1842. Po običaju bečkog sveučilišta obnavlja se na kon 50 godina doktorska diploma onim doktorom, koji su se odlikovali na znanstvenom polju. Kako je to odlikovanje prigodom 50-godišnjice doktora Strossmayerova izostalo, zaključić je bečki akademski senat na predlog teološkoga fakulteta, da biskupu Strossmayeru prigodom njegova diamantnoga doktorskoga jubileja obnovi doktorsku diplomu.

Novi upravitelj Sušačkog kotara. Iz hrvatskih novina dozajnemo, da je imenovan kotarskim upraviteljem na Sušaku kr. kotarski pristav g. dr. Vinko barun Zmajić, član poznate rodoljubne obitelji baruna Zmajića na Rieci. Narod sušačkog kotara pozdravlja je iskrenim zadovoljstvom to imenovanju, jer se nada, da će novi upravitelj kao vrlo odličan činovnik i čestit rodoljub popraviti ono, što su njegovi predstavnici zanemarili.

Daj im prst — a oni će ruku! Poznato je našim čitateljima, kako se zadnjih godina klatare po naših zemljah talijanski agitatori iz kraljevine pod imenom slavnih generala, učenih pisaca, odličnih propoviednika, predstavljaju, govornika itd. Takvim klatežom bijaše još desetak godina natrag zabranjen ulaz u naše južne pokrajine. Danas mogu slobodno slavni (!?) Garibaldi, D'Anunzio i slični politički agitatori kao rimski triumfatori od grada do grada slavljeni i opjevani od irendističkih listova, družtava i osoba. Nije dakle čudo, ako su talijanski sveučilištini djaci u Inomostu došli na „rodoljubnu“ misao, da prirede svečanost na uspomenu onog Garibaldia, koji se je borio proti Austriji i koga broji ona među svoje najluće protivnike. Svečanost ta imala je biti dne 31. maja ove god. Urednik poznatog radikalnog lista „Il Popolo“ iz Trenta dr. Battisti, bio je preuzeo zadataću, da proslavi uspomenu Garibaldia u svečanom govoru. Sve bijaše pripravljeno za tu „domoljubnu“ svečanost talijanske mladeži iz južnog Tirola, nu u zadnji čas zabrani ju politička oblast.

Froti židovskim odvjetnikom. Građacka odvjetnička komora zaključila je ovih dana, da više neće upisati u listu odvjetničkih kandidata nijednog židovskog odvjetničkog perovodju. U odvjetničkim krugovima pobudio je ovaj zaključak odvjetničke komore u Gracu veliko zanimanje radi njegovih konačnih posledica.

Osnamoćeni bezbožac. Neki moderni gospodarstvo došao je slučajno u mješovito društvo, u kojem bijaše gospode i seljaka. Kano obično šuplje glave, poče se i on hvatisati, da se on neboji nikoga i ničesa na svetu. Zatim upita jednoga seljaka, da li se on Boga boji. Seljak mu odgovori mirno i hladno: „Ja se bojam Boga i onih, koji se Boga neboje, jer su oni kako i sve druge divlje životinje“.

Velike demonstracije radnika i krvoproljeće. dogodilo se ovog čedna u Lavovu, gdje su bili poteci krvnatim zidarskim pomoćnicima radi poboljšice plaće. Kakojavljaju naime, krmajući radnici, koji su demonstrativno prolazili gradom, steli su satniju vojnika, koji su se vraćali sa vježba. Radnici, misleći da vojnici stupaju proti njima, počeše izrazavati negodovanje i napadati vojnike. Poslednji upotrebio je oružje i posjedica toga bijaše, da je ostalo na mjestu više mrtvih i do 200 ranjenika. Taj dogodaj uzbunio je sve statovništvo u Lavovu, da je nekoliko dana bila upravo strava stanovati u tom gradu. Razjarena svećina, koja je kod sličnih demonstracija igrajala najveću ulogu, počela je pljačkati i rušiti što joj je desilo pod ruke. Naravski, da je redarstvo i vojništvo posređovalo te da-se je dogodilo ponovno krvoproljeće, koje su prouzročili madjarski husari na Konju. Isti, nepoznajući jezik pušči, neizuzimajući ga, bez obzira udaraše sabljama i i obaraše konjima i prolažiće. Onaj, tko je šta, sličnoga, osobno doživio, može se predstaviti užas takovih čina.

radi toga odobravamo u podpunom smjeru sve ono, za čim ciljase razni zastupnici u carevinskom vječu, pozivajući vladu i njoj podredjene oblasti na odgovornost radi krvavili čina i nedužno postрадalih osoba. Podje li tako dalje, te bude li vojništvo kod svake malenkosti posređovalo oštromi naboji i ubijelo one, koji traže poboljšicu, tada se nesmijemo čuditi — ako pričinjeno jače sve to više skate! — Novije vести kažu, da je u Lavovu mir opet uzpostavljen, jer su poduzetnici primili predloge radnika.

Oglas natječaja!

U smislu zemaljskoga zdravstvenoga zakona od 18. marta 1874. otvara se ovim natječaj na mjesto

prvog občinskog lječnika u Pazinu.

Za ovo lječničko mjesto ustanovljena je godišnja plaća od K 2000 i putni paušal godišnjih K 400 za polaziti jedan put na tijedan mesta Lindar, Gračišće i Pičan. Tu plaću i paušal vući će lječnik iz občinske blagajne u mjesecnim antecipativnim obrocima. Lječnik će biti dužan lječiti bezplatno siromašne občinske bolestnike, i kano zdravstveni referent voditi občinske zdravstveno uređovanje. Za pohode bolestnih siromaka izvan Pazina i za druga osobita občinska poslanstva na-

doknadjaviti će mu občina putne troškove.

Službena pogodba biti će sklopljena za tri godine, a zatim će ostajati valjana samo od godine do godine sve dotle, dok se jedna ili druga stranka neodreće tri mjeseca napred.

Molbe, obložene diplomom svobodnog lječničtvu i svjedočbama dokazujućim poznavanje hrvatskoga (slovenskoga) i eventualno talijanskoga jezika, stališ, austrijsko državljanstvo, i drugim eventualnim dokaznicam, imaju biti podnešene podpisom do 10. jula 1902.

PAZIN, 2. juna 1902.

Obč. glavar:
Dr. Kurelić.

Prvo slovensko skladište pokućstva

Antona Černigoj

Trst
Via di Piazza vecchia 1, u kući Marenzi,
podružnica stolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu-Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurenca nemoguća
jer je pokućstvo iz prve ruke.

Br. 604

Oglas natječaja!

Uslijed zaključka, prihvaćenog od občinskoga zastupstva u sjednici, 21. t. m. otvara se natječaj za občinsku primaju (babicu) za Barban uz godišnju plaću od 140 kruna izplativljujuću blagajne u mjesecnih obrocima.

Natjecateljice za otvoreno mjesto mogu podnijeti svoje dokumentirane molitvenice kod podpisujućega do kraja mjeseca lipnja t. g.

Glavarstvo občine
Barban, 26. svibnja 1902.

Natječaj:
Malabotich.

Oglas natječaja.

Otvara se ovim natječaj na mjesto

občinskog kanceliste

sa godišnjom plaćom K 900 izplativljujuću mjesecnim antecipativnim obrocima.

Molitelji imaju dokazati da su vještiti hrvatskom jeziku u govoru i pismu, i da se razumiju u občinsko uredovanje, i da su austrijski državljanji, te imaju podnijesti svoje molbe podpisom do 1. jula 1902.

PAZIN, 2. juna 1902.

Obč. glavar:
Dr. Kurelić.

Sjedite sa narodnih društva

